

Andet, end at Politimesterens Personlighed vil øve en snart strengere, snart mildere Indflydelse, hvortil vi efter min Overbevisning slet ikke risikere noget ved at vende tilbage til Udvalgets oftere nævnte Forslag. Endnu maa jeg tillade mig en lille Bemærkning. Den høitærede Justitsminister har med Hensyn til denne Straf af Riis foreslaaet en vis Bempelse, idet han siger, at der ikke maa anvendes mere end 15 Slag, medens Antallet efter den almindelige borgerlige Straffelov kan stige til 2 Gange 25. I saa Henseende vil jeg sige, at jeg slet ikke lægger Vægt paa en saadan Nedsættelse; thi det, der ligger til Grund for hele min Betragtningssaaade, er ikke, om Barnet, der paa denne Maade har forseet sig, faaer 15 eller 16 eller 20 Slag, men det, der ligger mig paa Hjerte, er, at man ikke for en saadan Forseelses Skyld skal sætte et Stempel paa det Barn, der maaskee af Raadhed har gjort sig skyldig deri, idet man underkaster det en offentlig Straf. Det er, som sagt, ligegyldigt, om Barnet faaer 15 eller kun 2 Slag; men Sagen er, at det skal ikke straffes offentligt, men i Hjemmet, naar der ikke er ganske særlige Grunde til at bruge en strengere Fremgangsmaade. Dette Punkt ligger mig ganske særligt paa Hjerte, og jeg vil indstændigt henstille til Thinget at fastholde, hvad Udvalget ifjor indstillede i den af mig her nævnte Henseende.

Der er i Udkastet, hvis Værd jeg i Mod sætning til, hvad jeg nu har yttret med Hensyn til enkelte Punkter, skal anerkjende, endnu nogle enkelte Punkter, ved hvilke jeg kunde have Noget at bemærke, men med hvis Udtale jeg ikke her skal opholde det ærede Thing. Der er f. Ex., troer jeg, en mindre tydelig Fremstilling af, hvad der angaaer enkelte Forhold. Jeg troer ogsaa, at, hvad der er bestemt med Hensyn til Appel af offentlige Politisager i Almindelighed, maaskee heldigt maatte lempes Noget. Der er et Par Steder, hvor der kan behøves en Redaktionsforandring, og navnlig skal jeg saaledes henlede Opmærksomheden paa et Punkt, hvor Spørgsmaalet maaskee dog dreier sig om lidt Mere end en Redaktionsforandring, nemlig den Bestemmelse i § 14, at Dommeren kan lade

Bedkommende slippe med en passende Bøde. Med Hensyn til dette Punkt er jeg af et æret Medlem i Thinget idag blevet gjort opmærksom paa, at det vilde være ønskeligt, at det kom til bestemt at hedde, at denne passende Bøde kunde synke under det mindste i Lovgivningen fastsatte Beløb, og jeg troer, at denne Bemærkning er velgrundet. — Jeg vil dog, som sagt, ikke opholde Thinget videre i denne Sag. Jeg skal blot endnu bemærke, at, skulde Resultatet blive, at Sagen henvises til et Udvalg, vil jeg for mit Bedkommende tillade mig at gjøre dette bekjendt med de Punkter, som jeg maatte finde Anledning til at henlede Opmærksomheden paa. Skulde Sagen derimod ikke blive henviist til Udvalg — og jeg skal allerede paa dette Trin ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg egentlig ikke troer, at Nedsættelsen af et Udvalg vil være nødvendig. — vil jeg tillade mig at stille de Vædringsforslag, hvortil jeg maatte finde mig foranlediget, deels i Henhold til mine almindeligere Udtalelser, deels med Hensyn til de Punkter, ved hvilke jeg idag har troet at burde opholde mig.

Bregendahl: Jeg kan i det Væsentlige slutte mig til de Udtalelser, vi nu hørte af min høitærede Sidemand; men der er dog et Par enkelte Bemærkninger, som jeg ønskede at fremhæve. Jeg kan slutte mig til min høitærede Sidemand, forsaavidt han udtalte sin Paaskjønnelse af, at det Afsnit i det tidligere Lovforslag, der handlede om Processformen, er udgaaet af det nu forelagte Lovforslag, og navnlig kan jeg ogsaa slutte mig til hans Udtalelser om Bestemmelserne vedkommende Børn mellem 10 og 15 Aar; men jeg maa dog dertil sige, at jeg i den Henseende gaaer noget videre, end det høitærede Medlem gik i sine Udtalelser. Jeg finder, at det er en besynderlig Modsigelse, at man i den almindelige borgerlige Straffelov, hvor der er Tale om en større Lovovertrædelse eller Forbrydelse, indskrænker Strafbarheden for et Barn imellem 10—15 Aar til enkelte visse bestemte Tilfælde og navnlig til saadanne Forhold, hvor det er utvivlsomt, at Barnet efter sin hele Udvikling har kunnet indsee det Straf-